

Mál nr. 301/2020

**M og
V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.**

Starfsmaður varð fyrir meiðslum á fæti er hann féll með fótinn ofan í gryfju í gólfi vélaskemmu.

Gögn.

Málskot, móttakið 8.9.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 23.9.2020.

Málsatvik.

Um hádegisbil mánudaginn 30. júlí 2018 var M að störfum hjá Kirkjugörðum Reykjavíkurprófastsdæma (A) og var að ganga frá tilteknum áhöldum í vélaskemmu. Féll þá vinstri fótur hans ofan í gryfju í gólfi skemmunnar með þeim afleiðingum að hann varð fyrir meiðslum á hné. Lögregla var ekki kvödd á staðinn og Vinnueftirliti ríkisins var ekki tilkynnt um slysið þegar það gerðist. Slysið var því ekki rannsakað af hálfu þessara aðila né skýrslur gerðar af þeirra hálfu.

Í tilkynningu A um slysið til Vinnueftirlitsins, dags. 30. október 2018, segir að M hafi umrætt sinn stigið niður um rifu sem hafi verið á gryfjunni og vinstri fótur farið niður um rifuna er hann steig með vinstri fæti á spýtu sem lukti gryfju í gólfi skemmunnar. Féll fóturinn niður í gryfjuna og varð M fyrir meiðslum á hné. Tildrögum slyssins er efnislega lýst á sama veg í tilkynningu A til Sjúkratrygginga Íslands, dags. 14. nóvember s.á.

Í málskoti segir að slysið hafi borið að með þeim hætti að M hafi stigið ofan á brotna fjöl í skemmunni sem einhver starfsmaður hans hafði sett aftur yfir gryfjuna eftir að fjölin hafi brotnað með þeim afleiðingum að vinstri fótur M hafi fallið ofan í gryfjuna. Þegar slysið varð kveðst M hafa verið á fyrsta degi í vinnu eftir leyfi og honum hafi ekki verið tilkynnt sérstaklega af yfirmönnum um skemmdir í gólfinu. Kveður M að slysið megi rekja til ófullnægjandi aðbúnaðar á vinnustaðnum og hættulegra starfshátta A sem vinnuveitanda og samstarfsmanna hans. Hafi A vanrækt skyldur sínar samkvæmt lögum nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, og hefur í því sambandi m.a. vísað til 13., 37. og 42 gr. laganna. Auk þess hafi slysið ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu eins og A bar að gera samkvæmt 79. gr. laganna. Því beri að leggja frásögn M til grundvallar um þau atriði sem hefði verið hægt að varpa ljósi á með rannsókn Vinnueftirlitsins. Hefur M krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

V kveður ekki vera neinn ágreiningur uppi um málsatvik og kveður ástæðu þess að fjölin hafi brotnað vera þá að verktaki sem hafi fengið að geyma gröfu inni í skemmunni hafi gert gat á fjölinu með skóflu gröfunnar föstudaginn 27. júlí 2018. Að öðru leyti hafi fjalir yfir gryfjunni verið í góðu lagi. Fjölin hafi því verið brotin í þrjá daga, þ. á m. laugardag og sunnudag, og því eðlilegt að ekki hafi verið ráðist í framkvæmdir um leið. Einnig hafi M og aðrir starfsmenn verið látnir vita af gatinu á fjölinni um leið og hún brotnaði. Hefur V hafnað bótaskyldu.

Álit.

Í málinu liggja fyrir nokkrar ljósmyndir af gryfju þeirri sem M féll með annan fótinn ofan í. Þar má sjá að nokkrar fjalir eru lagðar þvert yfir gryfjuna og eru þær felldar ofan í gólfið þannig að þær og skemmugólfið mynda nánast samfelldan gólfflot. Við annan enda gryfjunnar liggur fjöl yfir hana en við hlið þeirrar fjalir er opið bil eins og þar vanti eina fjöl. Hinum megin við bilið er fjöl sem er brotin í annan endann og má greina að brotið sé nýlegt. Ekki er að fullu ljóst hvort þetta brot hafi komið til þegar M steig út á fjalirnar eða af völdum gröfuskóflunnar föstudeginum áður. Hvað sem því líður verður að telja ljóst að brotin fjöl og jafnvel gat hafi verið yfir gryfjunni þegar M átti leið um skemmuna til að ganga frá áhöldum. Þessi umbúnaður var hættulegur og til þess fallinn að valda slysum. Jafnvel þótt A hafi ekki gefist nægur tími til að setja nýjar fjalir yfir gryfjuna með viðunnandi hætti áður en M varð fyrir slysinu hafði hann engu að síður nægilegt ráðrúm til að gera viðhlítandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að starfsmenn og aðrir sem kynnu að eiga leið inn í skemmuna

myndu ekki ganga yfir fjalirnar þar sem þær voru brotnar, svo sem með því að girða svæðið af. Með því að hafa ekki gert slíkar ráðstafanir brást A skyldum sínum samkvæmt 13. og 42. gr. laga nr. 46/1980 um að fyllsta öryggis skuli gætt á vinnustaðnum. Telst A því bera ábyrgð á því líkamstjóni sem M varð fyrir í slysinu.

Gegn andmælum M telst ósannað samkvæmt gögnum málsins að M hafi verið varaður við hættunni vegna hinna brotnu fjala áður en slysið varð, en staðhæfing V um að M hafi verið varaður við hættunni er ekki studd neinum gögnum. Þrátt fyrir það verður að telja að M hafi mátt gera sér grein fyrir hættunni í tæka tíð, ef hann hefði gætt ýtrustu varúðar á leið sinni eftir gólfinu. Við mat á því hvort M beri sjálfur meðábyrgð á tjóninu verður að horfa til 1. mgr. 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993 með síðari breytingum, en samkvæmt því ákvæði skerðist ekki réttur starfsmanns til skaðabóta vegna líkamstjóns sem hann verður fyrir í starfi sínu vegna meðábyrgðar hans nema hann hafi af stórkostlegu gáleysi eða ásetningi átt þátt í að tjónsatburður varð. M var að koma með áhöld inn í skemmuna til að ganga frá þeim, þegar slysið varð. Ekki er ljóst hversu vel M sá niður fyrir sig er hann steig á fjalirnar. Að þessu athuguðu og að að virtum gögnum málsins að öðru leyti verður að telja ósannað að M hafi átt þátt í að slysið varð með háttsemi sem verður metin honum til stórkostlegs gáleysi. Eru því ekki skilyrði að lögum til að skerða bótarétt hans. M á því óskoraðan rétt á bótum fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 22. október 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.